

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Friederike Wallentin-Hermann

Žalovaný: Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Handelsgericht Wien – Výklad článku 5 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. ES L 46, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10) – Pojmy „mimoriadne okolnosti“ a „primerané opatrenia“ – Zrušenie letu z dôvodu poruchy motora – Značne vyššie percento zrušení letov z technických príčin v porovnaní s inými leteckými spoločnosťami

Výrok rozsudku

1. Článok 5 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, musí byť vykladaný v tom zmysle, že technická porucha lietadla, ktorá spôsobí zrušenie letu, nepatrí pod pojem „mimoriadne okolnosti“ v zmysle tohto ustanovenia, ibaže táto porucha vyplýva z udalostí, ktoré sa svojou povahou alebo svojim pôvodom netýkajú bežného výkonu činnosti dotknutého leteckého dopravcu a vymykajú sa jeho účinnej kontrole. Dohovor o zjednotení niektorých pravidiel pre medzinárodnú leteckú dopravu uzavretý v Montreale 28. mája 1999 nie je rozhodný na účely výkladu okolností vylučujúcich zodpovednosť uvedených v článku 5 ods. 3 nariadenia č. 261/2004.
2. Frekvencia technických porúch vzniknutá u leteckého dopravcu nie je sama osebe okolnosťou spôsobilou odôvodniť záver o existencii alebo neexistencii „mimoriadnych okolností“ v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia č. 261/2004.
3. Skutočnosť, že letecký dopravca dodržal minimálne pravidlá údržby lietadla, nemôže sama osebe stačiť na preukázanie, že tento dopravca prijal „všetky primerané opatrenia“ v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia č. 261/2004, a v dôsledku toho na oslobodenie tohto dopravcu od jeho povinnosti náhrady upravenej v článkoch 5 ods. 1 písm. c) a 7 ods. 1 tohto nariadenia.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 22. decembra 2008 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – Súvisiaci s konaním Erich Stamm, Anneliese Hauser

(Vec C-13/08) ⁽¹⁾

(Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb — Rovnosť zaobchádzania — Samostatne zárobkovo činné cezhraničné osoby — Poľnohospodárska nájomná zmluva — Poľnohospodárska štruktúra)

(2009/C 44/35)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Erich Stamm, Anneliese Hauser

Za účasti: Regierungspräsidium Freiburg

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Bundesgerichtshof – Výklad článkov 12 ods. 1, 13 ods. 1 a 15 ods. 1 prílohy I Dohody medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb, ktorá bola podpísaná 21. júna 1999 v Luxemburgu [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 114, 2002, s. 6) – Uplatniteľnosť zásady rovnosti zaobchádzania na samostatne zárobkovo činné cezhraničné osoby – Nájomca švajčiarskej štátnej príslušnosti s bydliskom vo Švajčiarsku, ktorý uzatvoril nájomnú zmluvu o využívaní poľnohospodárskej pôdy nachádzajúcej sa v Nemecku

Výrok rozsudku

Podľa článku 15 ods. 1 prílohy I Dohody medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb, ktorá bola podpísaná 21. júna 1999 v Luxemburgu, zmluvná strana musí poskytnúť „samostatne zárobkovo činným cezhraničným osobám“ v zmysle článku 13 tejto prílohy druhej zmluvnej strany, pokiaľ ide o prístup k nezávislej činnosti a k jej výkonu v hostiteľskom členskom štáte, zaobchádzanie, ktoré nie je menej výhodné, ako je zaobchádzanie poskytnuté týmto štátom jeho vlastným štátnym príslušníkom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 92, 12.4.2008.